

[Poul Møller.]

dag på et spørgsmål i spørgetiden — at revisionen havde fuldt kendskab til disse forhold. Se, nu ved den højtærede justitsminister jo meget vel, at hele denne strid om politikasserne opstår som et modsætningsforhold mellem 3. revisionsdepartement og justitsministeriet. Det er jo på grund af denne lange diskussion netop om revisionen af politikasserne, at disse oplysninger til sidst kommer frem, således at folketinget nu må tage anledning til at afskaffe politikasserne i praksis.

Hele striden er opstået, fordi justitsministeriet har ønsket at holde revisionsdepartementet og de af folketinget valgte statsrevisorer uden for enhver kontrol med og enhver revision af politikassernes regnskab. Det ved den højtærede justitsminister. Han har underskrevet adskillige skrivelser, som er udgået fra hans departement, fra ministeriet, og hvori han har afvist 3. revisionsdepartements ønsker om at få revisionsmyndigheden over politikasserne. Jeg kan her først og fremmest, som det er sket tidligere i det høje ting, henvise til betænkningen fra statsrevisorerne over statsregnskabet for finansåret 1953-54, hvor 3. hovedrevisorat — som det hed dengang, det senere revisionsdepartement — meget stærkt fremhæver nødvendigheden af, at politikasserne kommer ind under mere ordnede revisionsmæssige forhold.

Jeg beder her om den højtærede formands tilladelse til at citere af statsrevisorerne betænkning over statsregnskabet for finansåret 1953-54, side 174. Der står her:

„En statsadministration bør efter hovedrevisoratets opfattelse ikke have adgang til at disponere over midler til sin drift uden om de bevilgende myndigheder, og at henlægge revisionen af sådan opnåede midler til den administrative institution, her justitsministeriet, som tillige i sidste instans har den afgørende indflydelse på deres anvendelse, finder hovedrevisoratet i modstrid med de gældende principper for statsinstitutioners regnskabsaffæggelse.“

Og man tilføjer,

„at såfremt oprettelsen af den påtænkte politikasse for København desuagtet måtte blive fastholdt, må hovedrevisora-

tet holde for, at der må indhentes særlig lov-hjemmel hertil, og at revisionen af nævnte kasse henlægges til hovedrevisoratet, til hvilket revisionen af samtlige politikasser i øvrigt efter hovedrevisoratets opfattelse burde henlægges.“

Af dette citat fremgår med al ønskelig tydelighed, at der altså for længst fra hovedrevisoratets side er rejst krav om at få revisionsmæssig indsigt og kontrol med politikasserne. Det kan i og for sig beklages, at det folketingsudvalg, der blev nedsat til at afgive indstilling vedrørende statsrevisorerne betænkning for 1953-54, ikke bakkede denne statsrevisionsbetænkning op.

Den 31. marts 1955 udstedte justitsministeriet et cirkulære, hvorefter ministeriet selv fuldstændig overtog revisionen fra amterne, som tidligere havde haft en revisionsmyndighed. Denne overtagelse af amternes revisionsmyndighed burde i hvert fald have medført større forsigtighed med hensyn til, hvortil man ville anvende politikassernes midler. Da man fra den 31. marts 1955 gør sig selv til den eneste revisionsmyndighed på dette område, burde man fra dette tidspunkt have sagt: vi kan ikke som dem, der skal revidere politikasserne, sidde og bevilge til os selv midler fra politikasserne.

3. revisionsdepartement protesterede da også og fik støtte af finansministeriet, som i en skrivelse af 21. november 1955 krævede revisionen henlagt under 3. revisionsdepartement. Justitsministeriet tilsidesatte både 3. revisionsdepartements protest og finansministeriets henstilling om, at revisionen blev underkastet de almindelige revisionsdepartementer.

Først den 27. august 1956 tager 3. revisionsdepartement på ny fat på sagen og skriver til justitsministeriet, at det er uhenigtsmæssigt, at den faktiske bevillingsmyndighed selv er revisionsmyndighed. Dette fører så til, at justitsministeriet i et brev af 25. oktober 1956 fastholder, at ministeriet har revisionsmyndigheden, men erklærer sig villigt til at lade revisionsdepartementet gennemse regnskaberne efter endt revision. Det vil sige, at det reviderede regnskab kunne blive tilsendt hovedrevisorerne, men revisionen af regnskabsbilag, kontrollen med regnskabet, lå hos justitsministeriet. Også dette blev der protesteret